

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 23. januarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Kaj je z avstrijskim denarjem?

100 = 10.

Že takrat, ko je začel „Korošec“ izhajati, smo opozarjali naše ljudstvo, da bo avstrijski denar izgubil vso vrednost. In tudi pozneje smo vedno in vedno ljudi svarili, naj ne sprejemajo avstrijskega denarja.

Preteklo pomlad so Nemci pobrali Korošcem jugoslovanski denar in jim dali zanj avstrijskega. Ko so pozneje prišli naši kraji pod Jugoslavijo, je bil ves ta denar pri nas neveljaven. Da bi pa naši ljudje zaradi lumparije celovške gospode ne imeli škode, je Narodni svet za Koroško prosil našo vlado, naj ljudstvu v naši coni zamenja avstrijski denar z jugoslovanskim. Vlada je ustregla tej prošnji in ukazala izmenjavo. Da je država trpela vsled tega veliko škodo, je jasno ko beli dan „Korošec“ je list za koroško ljudstvo. Njegova sveta dolžnost je, da poučuje koroško ljudstvo. Zato se pa takrat nismo ozirali na korist cele države, ampak smo opominjali naše ljudstvo, naj takoj zamenja avstrijski denar za našega. Avstrijski agitatorji pa so lagali in begali naše ljudstvo, da bo imel nemški denar večjo vrednost kakor pa jugoslovanski. In našli so se ljudje, ki so rajši verjeli nemčurjem in drugim takim podkupljenim dušam kakor pa nam ter so skrbno spravili avstrijski denar.

Pozneje je vlada ukazala, naj se naš denar kolkuje. S tem je hotela izboljšati našo valuto (vrednost denarja). In še vedno se je našlo nekaj tako zatelebanih ljudi, ki so se dali zapejljati in niso prinesli svojih bankovcev h kolkovanju. Medtem pa je vrednost avstrijskega denarja padala vedno bolj in bolj. Sedaj šele, ko tudi nemški listi pišejo, da ni več daleč dan, ko bo Avstrija morala napovedati bankerot, sedaj šele, ko že vrabiči na strehah čivkajo, da se bliža dan, ko pojde Avstrija v franže, sedaj šele so se tudi tem našim zaslepljencem odprle oči. Sedaj stočejo ti siromaki: „Za več sto, za več tisoč avstrijskih bankovcev imam, pa mi jih nihče noče zamenjati! Kaj naj storim?“ Smilijo se nam sicer ti zaslepljenci, saj so Korošci, naši ljudje, a pomagati jim ne moremo. Nikjer na svetu ne najdete tako neumnega človeka, ki bi hotel dati za 100 avstrijskih kron 100 jugoslovanskih! Kdor ima še kaj

avstrijskega denarja, naj gre v kako banko; tam bo dobil za 100 avstrijskih kron 10 do 15 naših!! Hudo in žalostno je to, ampak druge pomoči ni!

Dragi Korošci, zdaj lahko presodite, kdo da piše in govori resnico: mi ali avstrijski agitatorji. Kakor so vas farbali zaradi denarja, tako vas farbajo tudi v vsakem drugem oziru!

Za Jugoslavijo.

Ko je po zimi ameriška komisija potovala pa Koroškem, je vprašala med drugimi tudi slovenskega invalida, kam želi, v Avstrijo ali Jugoslavijo. Rekel je: Avstrija mi daje podporo, jaz sem za Nemško Avstrijo. Že tedaj sem ga vprašal, če misli, da mu Jugoslavija ne bo dajala podpore. V stari Avstriji, kjer je bilo deset različnih narodov, Nemci tudi niso dajali podpor iz lastnega žepa. Stara Avstrija je razpadla. Ali pojde sedaj ta invalid v Nemško Avstrijo, da bo tam dobival podporo? Ne, ostal je pri nas in dobiva podporo od Jugoslavije. Zato se je pa tudi odločil, da bo glasoval za Jugoslavijo. Bilo bi zares čudno, če bi imel podporo od nas, glasoval bi pa za Nemško Avstrijo. To velja tudi za one, ki dobivajo od Jugoslavije živila po znižani ceni. Ali bodo ti glasovali za Nemško Avstrijo? Tam sploh nimajo navade, da bi dajali toliko živil in po tako nizkih cenah. Tam je navada, da še to jemljejo, kar kdo ima, če ni posebno bogat. Zato pa menda Jugoslavija tudi ne daje toliko podpor in živil po znižanih cenah, da bi potem tisti, ki jih prejema, pri glasovanju ostali lepo doma, ali pa glasovali za Nemce. Sicer mi nikogar ne silimo, nam ni treba, pa take nehvaležnike si bomo, potem ko zmagamo, — in zmagali bomo gotovo, malo bolj natančno pogledali. Radi bi vedeli, ali res zaslužijo, da je Jugoslavija tako radodarna proti njim.

Nemcev se bojim.

Nekdo, ki je bolj bojazljive, zajčje nature, je pravil: Bi že glasoval za Jugoslavijo, pa se bojim Nemcev, če pridejo zopet nazaj. Smešno! Kakor oni, ki je tožil, da, je bil okraden, in so mu svetovali, naj si kupi revolver, pa je rekel: „Bog ne daj, potem mi ukradejo še revolver!“ Tako tudi ta siromak bojazljivi. Ali ne ve, da ravno s svojim glasom, če glasuje za Jugo-

slavijo, soodloči, da Nemci ne pridejo več nazaj? Če bi vsi tako storili in ostali doma iz strahu pred Nemci, pridejo ti prav gotovo zopet nazaj. Toda taki zajci Korošci nismo! Popolnoma smo gotovi, da nas je že velika večina, ki bomo na dan glasovanja brez strahu glasovali za Jugoslavijo. Pa ravno zato, ker nočemo, da bi Nemci še kdaj prišli nazaj, bomo glasovali za Jugoslavijo. Ali ste čuli, vi zajci strahopetni?!

Kako je v Celovcu.

Pliberčan K. M. mi je dal pismo svojega sorodnika v Celovcu, v katerem opisuje razmere v Celovcu takole:

Ne smete misliti, da nam gre dobro. Zdravi smo sicer še vsi, toda kar še tiče naše obrti, smo popolnoma uničeni. Vse je tako drago, da ne moremo več doplačati. Ni drv, ni premoga, še za drag denar ni ničesar dobiti. Dobili smo od kadra jelševa drva, po 350 K meter, veljale so 2100 K in zdaj gredo že h koncu. Ne vemo, kje naj bi dobili druge. Oče je bil danes v Hartu pri Gospe Sveti, kjer je hotel kupiti drv. Ponudil je kmetu 500 K za klaftro 60 cm dolgih drv, toda kmet je rekel, da si mora še prej premisliti. Vrh tega je zahteval še štiri lepe posteljne prte. Sedaj si pa mislite, kaki časi so! Mesa ni mogoče več kupiti, je predrago. Moka, ki smo jo dobili, je pa smrdela tako, da je nikdo ni mogel zavživati.

Vi zagrizeni, zaslepljeni Pliberčani, vi nemškutarji iz Nonče vasi, Ponikve in Libuč, ako vas miče, pa podarite svojim prijateljem, ubogim Celovčanom, svoje polne zaloge masti, moke in mesa! Pravi „deutschfreundlich Slovene“ ali „Bindišar“, kakor se sami imenujete, mora dati vse svoje premoženje Nemcu, da ga reši pogina. Mlinar, Bric, Trampuš, Osrbán, Havžej iz Libuč, Schellander, Pukl, Prek, Sadjak, Kraut in drugi iz Pliberka, Eberwein in Pavlič pri Božjem Grobu, ki vedno povečujete Avstrijo v deseta nebesa, pomagajte vendar Celovčanom, dajte jim iz hvaležnosti za zelene bukvice in razne letake vsaj košček kruha ali pa povabite dobro rejenega Šumija in Lemiša, ki delita Celovčanom takšne dobrote — na potico.

Širite povsod „Korošca“!

Gospodarske novice.

Invalidske pokojnine.

Oddelek za narodno brambo deželne vlade za Slovenijo sporoča: Za nakazovanje invalidskih pokojnin ostanejo v Sloveniji v veljavi naredbi, izdane od poverjeništvu za narodno brambo, ne pa stari avstrijski zakon. Znano nam je, da neki invalid ni hotel iti k nadpregledu, kjer bi mu bili določili, koliko bo dobival podpore. Zdaj se pa mož jezi in zabavlja: „V Avstriji sem dobival podporo v Jugoslaviji pa ne!“ Bog daj norcem pamet!

Vojna odškodnina.

Kakor poročajo, je mirovna konferenca v Parizu končno rešila vprašanje o višini odstotkov, ki jih bo dobila Jugoslavija na račun vojne odškodnine. Višina vsote je določena na 6 % od celokupne vojne odškodnine, ki jo mora plačati Nemčija in ki znaša 22 milijard 800 milijonov.

Sladkor v Avstriji.

Dunaj, 15. januarja. Avstrijski minister za prehrano naznanja, da bo sladkor v Nemški Avstriji po 60—65 K.

Agrarna reforma na Hrvaškem.

Lansko leto se je razdelilo po Hrvaškem okrog 100.000 oralov zemlje iz veleposestev. Ostalo je še toliko zemljišča, da se bo moglo razdeljevati še tudi letos. Naredba o izvolitvi agrarnih odborov je že gotova. Volitve se bodo vršile kmalu po občinskih volitvah. Odbori se bodo volili po občinah, in sicer od vsakih 20 prebivalcev po en član agrarnega odbora.

Občinski drobiž v Ljubljani.

Ministrstvo financ je dovolilo, da sme Ljubljana izdati za 200.000 K papirnatega drobiža. Ta drobiž ostane v veljavi samo do 20. junija t. l.

Umetna gnojila.

Za prihodnje leto bodo potrebovali naši kmetovalci mnogo umetnih gnojil. Za enkrat bi se dobila kostna moka (Knochenmehl), mogoče tudi rožena moka (Hornmehl). Prosimo aprovizijske odbore, županstva, trgovce itd., da naznanijo množino tega gnojila, katero bi potrebovali za svoj okraj, Gospodarski družbi, Sinča vas, da si more pravočasno zasigurati potrebno množino.

Fabrika za vžigalice.

Fabrika za vžigalice se bo ustanovila v Rušah pri Mariboru. Predpriprave se že vršijo.

Krompir.

Vojaško skladišče v Sinči vasi kupuje krompir, in sicer daje 2 K za kilogram. Krompir mora biti čist, brez zemlje in ne sme biti zmrzel. Prevzame se ga vsako mero in v vsakem času, razen nedelj in praznikov popoldne. Plača se takoj na mestu v kronah.

Bankerot v Avstriji.

Za prvo sejo avstrijskega parlamenta so pripravili socialni demokratje predlog, naj se proglasi državni bankrot.

Papirnati drobiž.

Naš finančni minister je ukazal, da se natiska papirnati drobiž po 10 v, po 20 v in po 1 K. Drobiž bo imel na ein strani označbo v kronski, na drugi strani pa v dinarski vrednosti.

Cena živil v Avstriji.

Nemški listi napovedujejo, da bodo cene živilom v Avstriji ob novem letu naslednje: Svinjska mast 90—100 K, moka 10—12 K, goveje meso 48—68 K, pečenka 80—100 K kilogram, hlebček kruha 5 K.

Dopisi.

Suha. Nekdanji posestnik grada Suha baron M. iz Gradca piše svojemu znancu:

„Kako vam gre v Jugoslaviji, berem po časopisih. Glasovanje pride šele pozneje in hrup gotovo zraven. Pri nas je težavno. O miru, delu in kupčevanju je malo videti. Draginja velika. Iz Štajerskega, Kranjskega in Koroškega jih je prišlo mnogo v Gradec, torej pomanjkanje stanovanj za 3000 oseb. Jaz sem dobil „uradno“ troje ljudi na stanovanje, znabiti na večno. Ni dobro to, pa bi lahko bilo še težavneje. Midva sva še precej pri zdravju in se spominjava na Suho; rajši bi bila tam kakor pa tukaj. Še nobenega miru, pomanjkanja pa dosti. Malo kuriva. Sedim v kuhinji. Smo brez mesa, malo petroleja, 2 kg premoga na teden. Ovčje meso stane 38 K kilogram, drugo meso pa od 40—50 K. Mleka ni in stane 4 K liter. Druge cene: 1 kg drv 60 v, 1 kg premoga 30—40 v, 1 kg repice 5—6 K, 1 kg surovega špeha 90 K, mast 95 K. Kruha dobivamo dnevno 130 g, moka ¼—½ kg tedensko. Tobak drag.“

Vabimo naše nemčurje na 365 dnevni post v Gradec.

Galicija. Nesramni nemški hujskači so v zadnjem času začeli tudi pri nas trositi okrog razne lažnive plakate in časopise. Ponoči se plazijo ti falotje okoli hiš in nastavljajo po oknih ter mečejo po tleh svoje lažnive cote, ponednevi se pa skrivajo. Seveda, dneva se ti podleži bojijo, kakor se bojijo svetlobe tudi tatje in druga taka golazen, s katero so si ti falotje v zlahti. Pri vsej svoji nesramnosti pa so se jim menda že tudi možgani popolnoma skisali. Ne vedo, da ima laž kratke noge in da zato tudi njihove laži nič ne „zaločijo“. Kje pa se še najde med nami takšen trap, ki bi mogel verjeti tem nemškim cotam? Predobro vemo, kako presneto huda prede falirani Nemški Avstriji, vemo pa tudi, da se avstrijskim lačenbergerjem zastonj cedijo sline po naših krajih. Glasovanje bo pokazalo, da si tudi pri nas nikdo ne želi več nazaj nemških rekvizicij in nemške gajzle.

Medgorje nad Grabštanjem. Na praznik sv. Štefana se je vršilo pri nas zborovanje. Vsi za shod določeni prostori v gostilni „pri Martincu“ so bili zasedeni. Na shod so prihiteli naši sosede iz Radiš in Žrelca, pa tudi gg. častniki so počastili našo prireditelje. G. župnik Dr. Arnejc je otvoril zborovanje in pozdravil zborovalce. Govoril je g. Tone Vah-

tar iz Borovelj. Povedal nam je mnogo o slov. narodu na Koroškem, o bogati Jugoslaviji ter žalostnem gospodarstvu v Avstriji. Dotaknil se je tudi valute in razdelitve zemljišč. G. Dr. Arnejc je šaljivo pobijal politiko gospodov v Celovcu. Njegove besede so zbujele pristrčen smeh. Priporočal je ženam in dekletom, naj se tudi one začnejo zavedati, izobraževati in organizirati. Govorila sta še gg. župnik Kogelnik in vojni kurat Lendovšek. Zadnji nam je podal natančno sliko vseh krivic, ki nam jih je delala nemška gospoda. S krepkimi „živio“ klici se je shod zaključil. Vsem gg. govornikom in drugim, ki so pripomogli, da se je shod tako lepo obnesel, najtoplejša zahvala.

Št. Janž v Rožu. 30. XI. je bil občni zbor K. I. D., ki je bil kljub slabemu vremenu dobro obiskan. Zvečer pa je bil istotam čajni večer, ki nam je prinesel dovolj zabave in smeha. Skoda, da je dež nagajal, sicer gotovo ne bi bili imeli mesta za vse goste. Še nekaj! Po naši vasi straši par nemčurjev. Tako so tudi to nedeljo napadali naše ljudi. Pa imenitni so ti nemčurji. Eden zna komaj čitati in pisati slovensko, pa nemško še „guten Tag“ ne zna reči, pa pravi, da bo vzel svojo hčerko iz slovenske šole in jo dal v Avstrijo — menda stradati.

Sv. Primož v Podjuni. V nedeljo, dne 28. decembra je priredilo tukajšnje slov. izobr. društvo „Danica“ v prostorih ljudske šole lepo popoldansko zabavo. Na vzporedju je bil najprej pozdravni govor učitelj. kand. Jož. Križmana, ki se je po štiriletnem bivanju v tujini vrnil zopet v naše kraje. Nato so domači fantje igrali šaloigro „Dr. Vsezna“, ki je jako dobro uspela. Med dejanji je deloval domači pevski zbor. Čudili smo se vsi lepemu uspehu, ki ga je dosegel pri pevcih g. nadučitelj Kovačič v tako kratkem času. Na koncu je bilo božično drevesce. Zahvaljujemo se vsem, ki so bili tako radodarni, da so se spomnili tudi ubožnih. Udeležba je bila nepričakovano velika. Vsak je prišel, kdor je le mogel od doma, razen onih sosedov, ki so že dovolj pametni in modri, ker so se vsega tega že od Nemcev naučili, tako da od nas ničesar več ne potrebujejo. Voditelj te nedolžne zabave pa je bil naš g. učitelj Rado Wutej, kateremu kličemo vsi skupaj: Bog ga živi in mu daj še mnogo uspeha!

Grebinj. Zaveden kmet Jožef Rajhman je dobil iz Nemške Avstrije grozilno pismo sledeče vsebine: „Ich begrüße Dich mit dieser Karte. Gehe zum Tischler und lasse Dir das letzte Kleid messen. In ein par Monaten kommt die Abrechnung. Ein Ruck und ein Stoß und Herr Matthias fliegt ins Loch.“ Pisava je podobna drugim enakim pismom, ki jih piše neki Gottfried Kokarnik v celovski okolici. Pravopisje kaže, da je ta lump hodil v nemško šolo na Koroškem. Drugo je pa otročarija. S tem ne bodo strašili naših zavednih ljudi, najmanj pa našega Rajhmana. „Requiescant in pace“ bomo pa mi nemčurjem peli po glasovanju in ne nemčurji nam.

Vobre. (Bavbav.) Ker drugega ne znajo, strašijo. Mi se pa teh strahov prav nič ne bojimo, saj so nam oblju-

bili že toliko, da bi morali ves svet nazaj zasukati, če bi hoteli izpolniti vse svoje obljube in začeti leto 1919 znova. Ker je pa svet pretežek, se ne more ozirati na želje „koroškega naroda“, t. j. celovških špispurgarjev in velikovških fretarjev na Brücklnu. Ko bi jim ljudje le malo verjeli, bi bilo iz cone A že vse zbežalo, ali pa poskakalo v Dravo. Ker jim pa ne verjamejo, so ostali lepo doma in čakajo, da pride „strah“, ki ga bodo nagnali z metlo in mokriimi cunjami. Ker smo pa mi preveč neverni Tomazi, zato jim vobrski nemčurji bolj verjamejo. Seveda jim morajo, saj je cel „generaštub“, ki straši po Brücklnu, sestavljen iz samih Vobrjanov, drugi so se že odpovedali temu „kšeftu“, ker je premalo „profita“. „Kriksminister“ Morak pa pošilja v Vobre svoje ogleduhe, kakor nekdanj Mojzes v obljubljeni dežel. Če se ravno kakšnemu hudomušnemu žandarmu ljubi, polovi pol tucata takih tičkov in jih pošlje za teden dni v Velikovec „kašo pihat“. Mi jim pa zato prav nič nismo hvaležni, ker je vse bolj „lušno“ poslušati dan po njihovem prihodu vobrske kvatrne babe, kakor pa gledati, da jim je država preskrbela za teden dni zastoj „kvartir in košto“. Za nas je to edini teater, ki nam ga še plačati ni treba. Nevarni pa niso. Tudi gospa Napečnikova jih ima rada. Je pa res nekaj, če zve od svojega moža (ekspurgarimastra, na Brücklnu pa untergenerala), take stvari, da ji kar srce od veselja poskakuje in — o Božiču jih je izvedela. Gotovo Zepej pride!

Iz Dravograda. Veselica na Silvestrov večer, ki jo je priredila tuk. „Čitalnica“, je sijajno uspela. Šolski prostori so bili nabito polni. Čistega dobička je čez 3000 K, ki se bodo uporabile za javno knjižnico. Gospe in gospodične so sodelovale z vso požrtvovalnostjo in nesebičnostjo, za kar jim gre največja zahvala. Petje domačega pevskega zbora in igra „Ne kliči vraga“ se je proizvajalo na občno zadovoljnost. Tudi govor nadučitelja g. Macarola je ganil marsikoga tako, da je sklenil vse žrtvovati za mlado „Čitalnico“. Nekateri so tajno rovarili proti tej prireditvi, pa ne Nemci, ampak Slovenci. Neki „slovenski“ gostilničar je imel na ta večer godbo. Opozarjamo okrajno glavarstvo, da ga prime zaradi policijske ure. S tem si je postavila „Čitalnica“ trden temelj in s ponosom stopa v novo leto. Kakor se sliši, namerava prirediti v tem predpustu še dve veselici — veselimo se že naprej.

Velikovec. Šumnjak, ki je bil obsojen, ker je razširjeval nemške letake, s katerimi se hujska zoper našo državo, je kar zelen od jeze. Kamor pride, povsod zabavlja in šinfa, da so ga Nemci ogoljufali, namesto da bi ga bili plačali za njegovo nehvaležno in sramotno delo. Nemci so opiharili se vsakega izdajalca, kadar ga niso več potrebovali. Obžalujemo Šumnjaka, da je šele sedaj prišel do tega spoznanja!

Dnevne novice.

Regent Aleksander v Ljubljani.

Dne 16. t. m. je prestolonaslednik regent Aleksander dospel iz Pariza v

Ljubljano. Na glavnem kolodvoru je izstopil. V imenu deželne vlade za Slovenijo je regenta pozdravil v kratkem pozdravu predsednik dr. Gregor Žerjav. Dalje je pozdravil regenta general Kristo Smiljanič.

Ob 13. uri 34 minut se je regent odpeljal dalje proti Zagrebu. Pred odhodom je povabil predsednika dr. Žerjava, naj vstopi v voz in se pelje nekaj časa z njim. Predsednik se je regentovemu vabilu odzval in ga spremljal do Zagreba.

Kolodvorski peron je bil odprt in občinstvu dostopen kakor običajno. Demokratski vladar ne potrebuje vojaških in policijskih straž in kordonov, kakor so jih imeli habsburški in drugi avstrijski dostojanstveniki, kadar so se vozili po svojih „ljubljenih in zvestih deželah“.

Velikovec. Pinterič mlajši iz Velikovca je v sredo dne 14. t. m. agitiral po velikovski okolici za Avstrijo. V Dobju je naletel na kmeta Valentina Slamanika iz Hudega kraja. Ker ni vedel, da je ta odločen Slovenec, se je lotil tudi njega. Slamanik ga je poslušal nekaj časa, potem ga je pa dobro ozmerjal in ga naznanil orožnikom na Djekšah. Kadar bodo delali tako vsi zavedni Slovenci, bodo ti „pobiči“ hitro izgubili korajžo!

Velikovec. Dne 14. t. m. se je ustanovila tu Belska podružnica Slov. planinskega društva. Pospeševala bo planinstvo in tujski promet v sodnih okrajih Železna Kapla, Dobrla vas in Velikovec. Člani naj se priglašajo pri blagajniku Avgustu Kolšek, notarju v Velikovcu.

Bazširjenje selske službe. Z dnem 15. januarja se je razširila pri kr. poštne uradu Ribnica ob Vrbskem jezeru dostavljanje poštne pošiljatev po selskem pismonoši v sledeče vasi: Sekira, Sv. Ana, Spodnje in Zgornje Dole. Dostavljanje se vrši vsak dan razen nedelje.

Krajevna skupina Celje Društva zasebnega uradništva za Slovenijo ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 25. t. m. ob 10. uri dopoldne, in sicer v hotelu „Pri kroni“. V slučaju nesklepčnosti se vrši skupščina v sredo, 28. t. m. ob 7. uri zvečer v istem hotelu; ta zbor je sklepčen ob vsaki udeležbi.

Obsojeni nemškutar. Ivan Magajne, najemnik v Kazazah, je zagrizen nemškutar. Zato mu je domači učitelj g. Ljudevit Komar trn v peti in ga je žalil pri vsaki priliki. G. Komar je zahteval pred sodiščem zadoščenja. Dne 15. t. m. je okrajno sodišče v Dobrli vasi obsodilo srboritega Magajmeta na teden zapora, poostrenega z enim trdim ležiščem. Značilno za tega nemškutarskega junaka je, da je hotel vse utajiti. Svetujemo mu, naj se rajši sprijazni z vzgojitelji mladine in širitelji kulture, da ga ne bo zopet moralo sodišče podučevati, kako se mora pošten človek obnašati.

Politične novice.

V Nemčiji še vedno ni miru.

Nekateri ljudje še mislijo, da v Nemčiji že rožce cveto. To pa ni prav nič res. Ravno dne 13. t. m. je bil v Berlinu takšen pretep med vojaštvom

in civilisti, da je obležalo na obeh straneh veliko mrtvih, ranjencev je pa brez števila. Po celi Nemčiji se širijo dan za dnem štrajki delavcev, ki so nezadovoljni z vlado. Zakaj gre le pri nas vse tako lepo, drugod se jim pa kuja? Morebiti bodo „Štimce“ in druge take celovške cunje tako prijazne, da nam odgovorijo na to vprašanje!

Novi predsednik francoske republike.

Za predsednika francoske republike je bil izvoljen Pavel Deschanel.

Naša stvar v Parizu se boljša.

Anglija in Francija sta postali gluhi za italijanske zahteve ter podpirata našo stvar. Posebno prva je zavzela za nas prijazno stališče. Amerika se razprav ne udeležuje, ker še mirovna pogodba v Združenih državah ni potrjena.

Iz ženske organizacije.

Velikovec. Sestanek „Ženskega društva za Velikovec in okolico“ se vrši v nedeljo, 25. t. m. ob 3. uri popoldne v društveni sobi.

Naše prireditve.

Poštni uslužbenci v Velikovcu prirede dne 1. februarja t. l. ob 3. uri pop. v telovadnici (Turnhalle) javen ples. Polovica čistega dobička je namenjen Zvezi ženskih društev na Koroškem.

Ženitvena ponudba.

Sem blizu 40 let star, po poklicu pek, inam majhno posestvo in se želim v svrhu ženitvo seznaniti z gospodično ali vdovo brez otrok s primernim premoženjem. Le resne ponudbe pod „Pek“ na upravo „Korošca“. Tajnost zajamčena.

Pristne kranjske klobase

razpošilja po najnižji dnevni ceni franko
Karel Novak, Ljubljana VII.

Izvrstne kranjske klobase in vsakovrstno prekaženo

svinjsko meso ter slanino (špeh)

prodaja v vsaki množini in po najnižjih cenah
Karel Exler, prekaževalec v Kranju,
Gorenjsko.

Trgovec.

Kot trgovec se želi naseliti. invalid.
Naslov povc Narodni sveti za Koroško.

Konjsko žimo in ščetine

kupuje v vsaki množini in najbolje plačuje
A. Mičej, ščetar, v Št. Vidu (Podjuna-
Koroško).

Mariborska eskomptna banka,

podružnica Velikovec,

Glavni trg št. 37.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
 Dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.
 Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.
 Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
 Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje.
 Eskomptira trgovske menice.
 Daje pojasnila vsak čas brezplačno.
 Blagajna je odprta od $1\frac{1}{2}$ 9.—12. in 15.—16. ure (3.—4. ure popoldne).

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaj. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Učenec.

Velikovški odred nam priporoča 16 letnega mladeniča tepega vedenja. Govori zelo dobro slovensko. Obrtnik ali rokodelce, ki bi ga sprejel v pouk, naj se zgloži v upravnistvu „Korošca“, kjer dobi naslov.

ŠIVALNI STROJ

za črevljarje (Zylinder-Schuhmacher-Nähmaschine) Dürkopp, ki še prav dobro gre, proda poceni Franc Bajde v Lači vasi pri Pokrčah.

Ženitvena ponudba.

Udovec brez otrok, dober delavec, ima 3000 K gotovine, bi se rad priženil na manjše posestvo. Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Vabilo

na javen ples

ki ga prirede poštni uslužbenci v Velikovcu dne 1. februarja ob 3. uri pop. v telovadnici. Jedila in pijačo preskrbi g. Švikaršič, gostilničar v Velikovcu. Vstopnina 5 K. Ker je polovica čistega dobička namenjena Zvez. ženskih društev na Koroškem, se preplačila hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi vabi

prireditveni odsek.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
 Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
 Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
 Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
 Drva (trda in mehka)
 Stoječi les v gozdu
 Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.